

Datum
7 augustus 2024

Ons kenmerk

Uw Woo-verzoek van
23 juni 2024

Contactpersoon

070 8888 500

Onderwerp
Woo-besluit

Geachte

Op 23 juni 2024 heeft u, met een beroep op de Wet open overheid (hierna: Woo), de Autoriteit Persoonsgegevens (hierna: AP) verzocht om openbaarmaking van informatie.

Bij de brief van 28 juni 2024 is de ontvangst van uw Woo-verzoek aan u bevestigd.

Bij de brief van 19 juli 2024 is de uiterste datum om te beslissen op uw verzoek met ten hoogste twee weken uitgesteld.

Bij de brief van 23 juli 2024 heeft de AP u geïnformeerd dat derde-belanghebbenden zijn verzocht hun mening te geven over de voorgenomen openbaarmaking van op hen betrekking hebbende informatie. De beslistermijn is met twee weken opgeschort.

Bij e-mail van 7 augustus 2024 heeft de AP u medegedeeld dat de opschorting is beëindigd, omdat de termijn ongebruikt is verstreken.

De datum om uiterlijk te beslissen op uw verzoek is uiteindelijk 19 augustus 2024 geworden. De AP is in de gelegenheid eerder te beslissen.

Besluit

De AP besluit uw verzoek om openbaarmaking van informatie in te willigen en over te gaan tot openbaarmaking met inachtneming van het bepaalde in artikel 5.1, tweede lid, onder e en i, van de Woo.

Hierna licht de AP dit besluit aan u toe.

Datum
7 augustus 2024

Ons kenmerk
[REDACTED]

Uw Woo-verzoek

In uw verzoek vraagt u de AP de "(...) reactie van 5 augustus 2019 op een klacht tegen het Rotterdamse bureau Bezemer & Schubad (hierna: B&S) openbaar te maken. De onderhavige (privacy)klacht tegen B&S, de beeld-, oordeels-, en besluitvorming tot de voornoemde reactie én ieder mogelijk verzet tegen deze reactie - waaronder begrepen alle conceptversies - vallen onder de reikwijdte van dit verzoek."

Wettelijk kader

De AP behandelt uw verzoek als een verzoek om openbaarmaking van informatie op grond van de Wet open overheid. Een Woo-verzoek wordt ingewilligd (artikel 4.1, zevende lid, van de Woo), voor zover de AP over de informatie beschikt, de informatie niet al openbaar is en de uitzonderingsgronden van hoofdstuk 5 van de Woo hieraan niet in de weg staan.

Zoekslag; inventarisatie documenten

Naar aanleiding van uw verzoek heeft de AP naar de gevraagde informatie gezocht binnen de beschikbare applicaties. Ook is contact geweest met de betrokken collega's. Hierbij is er alles aan gedaan om tot een zo volledig mogelijke zoekslag te komen.

Er zijn in totaal 3 documenten aangetroffen. Deze documenten staan onder elkaar in de bijgevoegde inventarislijst.

Overwegingen

Bij brief van 5 augustus 2019 heeft de AP aan het door u genoemde bureau een afschrift toegezonden van een beslissing op klacht met verzoek om corrigerende maatregelen d.d. 1 augustus 2019. Van de beslissing van de AP d.d. 1 augustus 2019 zijn geen concepten aangetroffen. De AP gaat ervan uit dat de toenmalige behandelaar van de klacht in één format met AP-sjabloon heeft gewerkt, waarvan de finale versie uiteindelijk definitief is gemaakt en ondertekend.

Derde-belanghebbenden

Bij de openbaarmaking van documenten spelen de belangen van derden een rol. Bij dit besluit ziet de AP meerdere burgers, bedrijven en/of andere organisaties als derde-belanghebbenden. De reden hiervoor is dat de aangetroffen informatie op hen betrekking heeft. De derde-belanghebbenden hebben de gelegenheid gekregen een zienswijze in te dienen. De mening van de betrokken belanghebbenden heeft de AP in haar belangenafweging meegenomen.

Motivering bij gedeeltelijke openbaarmaking

Ingevolge artikel 4.1, zevende lid, van de Woo wordt een verzoek om informatie ingediend met inachtneming van het bepaalde in hoofdstuk 5 van de Woo. Het recht op openbaarmaking op grond van de Woo dient uitsluitend het publieke belang van een goede en democratische bestuursvoering en komt iedere burger in gelijke mate toe. Daarom kan ten aanzien van de openbaarheid geen onderscheid worden gemaakt naar gelang de persoon of de bedoeling of belangen van de verzoeker. Bij de belangenafweging worden daarom het algemene belang van openbaarmaking en de te beschermen belangen door de weigeringsgronden betrokken. Het specifieke belang van de verzoeker wordt hierbij niet betrokken. Verder

Datum
7 augustus 2024

Ons kenmerk
[REDACTED]

wordt de informatie die aan u openbaar wordt gemaakt ook aan eenieder openbaar gemaakt. In dit licht vinden de onderstaande belangenafwegingen dan ook plaats.

In de bijgevoegde inventarislijst en in de gedeeltelijk openbaar gemaakte documenten in de bijlage heeft de AP vermeld welke uitzonderingsgronden van toepassing zijn.

Eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer

In de documenten die gedeeltelijk openbaar worden gemaakt, staan persoonsgegevens. Dit zijn gegevens die, al dan niet in samenhang met andere gegevens, herleidbaar zijn tot een persoon, zoals persoonsnamen, telefoonnummers, e-mailadressen, handtekeningen, initialen en zaaknummers (o.m. aangemaakt door de AP). Voor zaaknummers geldt daarbij dat openbaarmaking het risico zou vergroten dat (persoons)gegevens uit dossiers (van de AP) terechtkomen bij onbevoegden.

Openbaarmaking van de genoemde (persoons)gegevens zou een inbreuk op de persoonlijke levenssfeer van de betrokkenen maken. Wij wegen het belang van eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer uit artikel 5.1, tweede lid, sub e, van de Woo zwaarder dan het belang van openbaarmaking. Deze informatie wordt dan ook niet openbaar gemaakt.

In de inventarislijst is de toepassing van deze uitzonderingsgrond aangegeven met de aanduiding "5.1.2.e".

Het goed functioneren van de Staat, andere publiekrechtelijke lichamen of bestuursorganen

Op grond van artikel 5.1, tweede lid, aanhef en onder i, van de Woo kan de AP geen informatie openbaar maken wanneer dit het goed functioneren van de Staat of andere overheden schaadt en dit belang zwaarder weegt dan het belang van openbaarheid.

In een document staat een intern e-mailadres van de AP. Bij het algemeen bekend worden van dit e-mailadres bestaat een aantoonbaar groot risico dat de e-mailbox vol zal lopen met spam, grote hoeveelheden e-mails met als bedoeling de overheid te frustreren of e-mails die naar een ander e-mailadres gezonden behoren te worden ten einde een vlotte en goede afhandeling te kunnen garanderen. Dit schaadt het goed functioneren van de AP. Wij vinden dat dit belang zwaarder weegt dan het belang van openbaarheid. Deze informatie wordt dan ook niet openbaar gemaakt.

In de inventarislijst is de toepassing van deze uitzonderingsgrond aangegeven met de aanduiding "5.1.2.i".

Publicatie

Dit besluit, de te openbaren documenten en de inventarislijst, zal de AP geanonimiseerd publiceren op haar website.

Afschrift aan belanghebbenden

Een kopie van dit besluit wordt verzonden naar de derde-belanghebbenden.

Datum

7 augustus 2024

Ons kenmerk

Vragen?

Wilt u een toelichting op het besluit? Neem dan contact op met de contactpersoon bovenaan de brief. Deze contactpersoon neemt dan samen met u het besluit door. Bent u het niet eens met dit besluit? Dan kunt u bezwaar maken. Hieronder leest u hoe u dat kunt doen.

Hoogachtend,
Autoriteit Persoonsgegevens,
Namens deze,

Datum
7 augustus 2024

Ons kenmerk
[REDACTED]

Bezwaar maken

Bent u het niet eens met de inhoud van dit besluit? Dan kunt u binnen zes weken na de verzenddatum van dit besluit digitaal of schriftelijk bezwaar indienen. Op autoriteitpersoonsgegevens.nl/bezwaar-maken leest u hoe u dit doet.

Op autoriteitpersoonsgegevens.nl/bezwaar-maken vindt u het digitale formulier waarmee u uw bezwaar indient.

Als u schriftelijk bezwaar wilt maken, dan moet u uw brief binnen zes weken na de verzenddatum van dit besluit sturen naar het bovenaan deze brief genoemde postadres. Vermeld op de envelop 'Awb-bezwaar' en zet 'bezwaarschrift' in de titel van uw brief.

Neem in uw bezwaar ten minste op:

- uw naam en adres;
- de datum van uw bezwaar;
- de reden(en) waarom u het niet eens bent met dit besluit;
- uw handtekening;
- het bovenaan deze brief genoemde kenmerk of een kopie van dit besluit.

Inventarislijst

Nr.	Document	Beeoordeling	Woo
1	Formulierinzending_van_Klachtenformulier_19.msg	Deels openbaar	5.1.2e 5.1.2i
2	AAN_Bezemer_Schubad.pdf	Deels openbaar	5.1.2e
3	new_doc_2018_10_19_11.19.10.pdf	Deels openbaar	5.1.2e

AUTORITEIT
PERSOONSgegevens

Autoriteit Persoonsgegevens
Postbus 93374, 2509 AJ Den Haag
Bezuidenhoutseweg 30, 2594 AV Den Haag
T 070 8888 500 - F 070 8888 501
autoriteitpersoonsgegevens.nl

Vertrouwelijk
Bezemer & Schubad
p/a mr. [REDACTED]
Postbus 126
7360 AC Beekbergen

Datum
5 augustus 2019

Ons kenmerk
[REDACTED]

Contactpersoon
dhr. mr. [REDACTED]
070 8888 500

Uw kenmerk
[REDACTED]

Onderwerp
Besluit

Geachte heer, mevrouw,

In de bovengenoemde zaak heeft de Autoriteit Persoonsgegevens (AP) u eerder bericht naar aanleiding van een klacht van mevrouw [REDACTED]. De AP heeft bij besluit van 1 augustus 2019 de klacht met het verzoek om corrigerende maatregelen van mevrouw [REDACTED] afgewezen.

Een kopie van dit besluit zend ik u bij deze brief mee.

AUTORITEIT
PERSOONSgegevens

Autoriteit Persoonsgegevens
Postbus 93374, 2509 AJ Den Haag
Bezuidehoutseweg 30, 2594 AV Den Haag
T 070 8888 500 - F 070 8888 501
autoriteitpersoonsgegevens.nl

Aangetekend
Mevrouw [REDACTED]
p/a ARAG SE Nederland
t.a.v. mr. [REDACTED]
Postbus 230
3830 AE LEUSDEN

Datum
1 augustus 2019

Ons kenmerk
[REDACTED]

Uw brief van
1 februari 2019

Contactpersoon
Mr. [REDACTED]
070 8888 500

Uw kenmerk
[REDACTED]

Onderwerp
Beslissing op klacht met verzoek om corrigerende maatregelen

Geachte heer [REDACTED],

In de bovengenoemde zaak bericht de Autoriteit Persoonsgegevens (AP) u als volgt.

Uw cliënte, mevrouw [REDACTED], heeft de AP bij brief van 22 oktober 2018 verzocht om onderzoek te doen naar, en zo nodig handhavend op te treden jegens, Bezemer & Schubad B.V. (hierna: B&S) wegens inbreuk op haar privacy door deze organisatie.

Bij brief van 18 januari 2019 van de AP, is uw cliënte verzocht om haar klacht te specificeren en nadere stukken toe te zenden. Bij brief van 1 februari 2019 hebt u gereageerd, alsook nadere stukken toegezonden. Bij brief van de AP van 20 maart 2019 is wederom nadere informatie gevraagd met betrekking tot het handhavingsverzoek van uw cliënte, waar u op 2 april 2019 op heeft gereageerd.

Hierna heeft de AP B&S (de verwerkingsverantwoordelijke) gevraagd om op de klacht te reageren. Bij brief van 7 juni 2019 is door mr. [REDACTED] bij WVO Advocaten te Loenen, gereageerd namens B&S. Tevens zijn bij deze reactie bijlagen meegezonden ter onderbouwing van het verweer van de verwerkingsverantwoordelijke tegen de klacht van uw cliënte.

Datum

1 augustus 2019

Ons kenmerk

De klacht

De klacht van klagster komt – samengevat – op het volgende neer:

- B&S verricht werkzaamheden zonder dat zij daarvoor een vergunning heeft,
- B&S heeft onterecht persoonsgegevens verwerkt van klagster,
- B&S heeft persoonsgegevens van klagster verwerkt zonder de verplichte melding aan de AP te doen,
- B&S heeft de persoonsgegevens van klagster niet op transparante wijze verwerkt,
- B&S heeft haar verplichtingen met betrekking tot inzage- en beperking van gegevens, jegens klagster niet nagekomen.

De AP heeft een vaste werkwijze bij het beoordelen van klachten op grond van artikel 77 van de AVG, zoals ook onderhavig verzoek om handhaving is te kwalificeren. Voor de inhoud van de vaste werkwijze verwijst de AP u kortheidshalve naar de bijgevoegde **bijlage 1**.

2. Juridisch kader

Het relevante juridische kader is opgenomen in **bijlage 2** bij dit besluit.

3. Bevindingen

In overweging 141 en artikel 57, eerste lid, onder f van de AVG staat dat het onderzoek dat naar aanleiding van een klacht ex artikel 77 AVG door de AP wordt uitgevoerd, niet verder gaat dan in het specifieke geval *passend* is.

De AP heeft inzake uw klacht met verzoek tot toepassing van corrigerende maatregelen een globaal bureauonderzoek verricht. In dat kader heeft de AP uw klacht bestudeerd en geanalyseerd. Bovendien heeft de AP onderzoek gedaan naar recente ontwikkelingen aangaande het inzagerecht in de literatuur en jurisprudentie.

Uit het (verkennend) onderzoek naar aanleiding van uw klacht leidt de AP het volgende af.

3.1. Vergunningplicht

Klagster stelt dat B&S, als recherchebureau, verplicht is om daarvoor een vergunning te hebben. Nu deze vergunning niet is verleend, zijn de door B&S verrichte werkzaamheden onrechtmatig verricht.

B&S stelt zich op het standpunt dat van een vergunningplicht geen sprake is, nu zij geen 'researchbureau' is. Zij voert geen activiteiten uit die vallen onder de omschrijving van een dergelijke organisatie.

Datum

1 augustus 2019

Ons kenmerk

De AP heeft in haar onderzoek kennis genomen van de Memorie van Toelichting bij de Wet Particuliere beveiligingsorganisaties en recherchebureaus (Wpbr).¹ Als recherchebureaus in het kader van de Wpbr worden aangemerkt organisaties die onderzoek verrichten naar kwesties die raken aan criminaliteit.

Hierop heeft de AP kennis genomen van de website van de verwerkingsverantwoordelijke.² B&S is een onderzoeks- en trainingsbureau dat is gespecialiseerd in de aanpak van ongewenste omgangsvormen op het werk en doet onder meer onderzoek in geval van klachten zoals (seksuele) intimidatie, pesten, agressie en discriminatie. B&S wordt doorgaans ingeschakeld door organisaties die te maken hebben met ongewenst gedrag op de werkvloer rondom bedrijfsprocessen en organisatiecultuur. B&S doet in zo'n geval onderzoek en geeft adviezen aan de organisatie om de ontstane kwesties op te lossen.

Op de website worden de volgende activiteiten benoemd:

- Klachtenonderzoek,
- Vertrouwenspersonen,
- Cultuuronderzoek
- Terugvalpreventie en coaching
- Hulp bij beleid (bijvoorbeeld beleid tegen pesten op de werkvloer)
- Mediation
- ~~Vormgeven van beleid (bijvoorbeeld onderzoek naar en beleid opstellen voor sociaal veilig werkklimaat)~~
- Hulp bij urgente problemen (sociale veiligheid op de werkvloer staat onder druk, bijvoorbeeld).

3.2. Niet transparante verwerking van persoonsgegevens

Klaagster heeft in haar klacht aangegeven dat zij niet op de hoogte was van de achtergrond van de verwerking van haar persoonsgegevens door B&S, alsook dat zij niet is geïnformeerd over de wijze waarop B&S haar persoonsgegevens heeft verwerkt.

In haar reactie wijst B&S erop dat zij de "procedure voor onderzoek naar meldingen over ongewenste omgangsvormen / grensoverschrijdend gedrag" die zij heeft opgesteld (en die als bijlage 7 is meegezonden) aan klagster heeft doen toekomen. Dit blijkt onder andere uit de als productie 8 meegezonden e-mail d.d. 26 april 2018 van mevrouw , werkzaam bij B&S, aan klagster.

3.3. Geen melding aan AP

Klaagster stelt dat B&S gehouden was om de verwerking van haar gegevens aan de AP te melden. Dit volgt uit bijlage 6 bij de Regeling Particuliere Beveiligingsorganisaties en Recherchebureaus B&S wijst erop dat, nu zij niet zijn aan te merken als een recherchebureau in de zin van de wet, zij ook niet gehouden zijn om onderhavige verwerking te melden aan de AP.

¹ <https://www.parlementairemonitor.nl/9353000/1/j9vvij5epmj1ey0/vi3aphzwwdy4>

² <https://www.bezemer-schubad.nl/>

Datum

1 augustus 2019

Ons kenmerk

J

3.4. Geen grondslag voor verwerking

Klaagster stelt dat B&S geen grondslag had voor de verwerking van haar persoonsgegevens. Meermaals haalt zij in het kader daarvan aan dat zij geen toestemming heeft gegeven voor de betreffende verwerking.

B&S beroept zich voor de verwerking van de persoonsgegevens van klagster op artikel 6 eerste lid onder f AVG (het gerechtvaardigd belang). Zij stelt dat Sanquin (de toenmalige werkgever van klagster), gehouden was om een onderzoek in te stellen naar de interne signalen van een verziekte werksfeer door toedoen van klagster.

B&S geeft aan dat Sanquin beleid dient te voeren ter voorkoming danwel ter beperking van psychosociale arbeidsbelasting. De (interne) klacht met betrekking tot klagster, verplichtte haar tot onderzoek. Bovendien was het voor Sanquin van belang om, in het kader van het arbeidsrechtelijke debat, bewijs te verzamelen.

Naast het beroep op de f-grond, beroept B&S zich ook nog op de c grond (het voldoen aan een wettelijke verplichting).

De AP heeft in het kader van het beroep op artikel 6 eerste lid onder c en f AVG kennis genomen van de door B&S opgestelde rapportage (bijlage 3), een grote hoeveelheid e-mailcorrespondentie die is meegezonden en de beslissing(en) van de rechtbank(en) in de tussen klagster en Sanquin gevoerde procedure(s). In het bijzonder heeft de AP kennis genomen van de beslissing van de rechtbank Amsterdam d.d. 21 maart 2019³, waarbij ook B&S, die in deze kwestie door Sanquin was ingeschakeld, partij was. (bijlage 4).

De AP stelt vast dat bij Sanquin signalen zijn binnengekomen die bij haar terecht het vermoeden deed ontstaan over het functioneren van klagster en (het effect van) haar rol in de organisatie. Dit blijkt uit de rapportage die is opgesteld door B&S, maar ook de over en weer gezonden e-mails (zowel van klagster jegens haar leidinggevende als andersom) getuigen van een ernstig verziekte werksfeer.

De AP stelt tevens vast dat – ondanks dat de door B&S opgestelde rapportage niet als basis heeft gediend voor de ontbinding van de arbeidsovereenkomst door de kantonrechter – dit onderzoek wel aanleiding was voor het besluit van Sanquin om de arbeidsovereenkomst te beëindigen, zo blijkt uit de e-mail van 23 augustus 2018 van de heer J, HR directeur van Sanquin.

In het kader van haar onderzoek heeft de AP tevens kennis genomen van artikel 7:611 BW (goed werkgeverschap) en artikel 3 van de Arbwet (verplichting van de werkgever om te zorgen voor veilige arbeidsomstandigheden), waarop door B&S eveneens een beroep is gedaan.

³ Rb. Amsterdam, J

Datum

1 augustus 2019

Ons kenmerk

Uit deze bepalingen, in combinatie met de uitspraak van de rechtbank Amsterdam d.d. 21 maart 2019 die tussen klaagster en Sanquin en B&S is gewezen, alsook de uitspraak van de rechtbank Amsterdam d.d. 19 december 2018⁴ tussen klaagster en Sanquin (waarin de kantonrechter de arbeidsovereenkomst heeft ontbonden) blijkt dat Sanquin op grond van voornoemde artikelen gehouden was om onderzoek te verrichten en – op basis van de resultaten van dit onderzoek – gehouden was om in te grijpen.

Tevens heeft de AP bij het onderzoek naar de vraag of sprake is van een grond voor verwerking, kennis genomen van de uitspraak van de rechtbank Amsterdam d.d. 21 maart 2019, gewezen tussen partijen, waarin deze vraag specifiek ter sprake is gekomen. De rechtbank heeft daarin geoordeeld dat een grondslag voor verwerking van persoonsgegevens van klaagster gevonden kan worden in artikel 6 eerste lid onder f AVG, in combinatie met artikel 7:611 BW. De rechtbank overweegt in 4.7 en 4.8 als volgt: “Aangezien Sanquin met betrekking tot klaagster een melding van ongewenst gedrag had ontvangen van een interne klant, had zij als werkgever een gerechtvaardigd belang om B&S opdracht te verstrekken om hiernaar onderzoek te doen, aldus B&S. Sanquin heeft gesteld dat haar gerechtvaardigd belang samenhangt met het arbeidsrechtelijk debat tussen haar en klaagster, dat is veroorzaakt door het vermoeden dat klaagster een onveilige werkomgeving zou hebben veroorzaakt. Het beroep van B&S en Sanquin op artikel 6, eerste lid, onder f AVG slaagt: in dit geval is de verwerking van de persoonsgegevens van klaagster noodzakelijk voor de behartiging van de gerechtvaardigde belangen van Sanquin en van (een) derde(n).”

Daarbij heeft de rechtbank zich ook uitgebreid uitgelaten over het proportionaliteits- en subsidiariteitsbeginsel, waarbij is overwogen dat gelet op de door klaagster veroorzaakte negatieve werksfeer, haar kwetsende wijze van communiceren en de geregeld door haar veroorzaakte conflicten, voor Sanquin in redelijkheid geen andere oplossing bestond dan onderzoek te verrichten, waarbij een inbreuk op de privacy onvermijdelijk was. De rechtbank oordeelt dat Sanquin – mede door daarvoor een gerenommeerd extern bureau in te schakelen – blijk heeft gegeven van een goede belangenafweging en dat dit ook geldt voor B&S, die het onderzoek in opdracht van Sanquin heeft uitgevoerd.

3.5. Schending verplichtingen rondom inzagerecht en beperking van gegevens

Klaagster stelt zich op het standpunt dat B&S ten onrechte geen (of te laat) gehoor heeft gegeven aan haar verzoeken om inzage en om beperking van verwerking van haar persoonsgegevens.

Klaagster stelt dat zij, onder andere bij e-mail van 9 juli 2018, heeft verzocht om beperking van de verwerking van haar persoonsgegevens. Daartoe heeft zij zich beroepen op de door haar gestelde onrechtmatige verwerking van haar persoonsgegevens door B&S.

⁴ Rb Amsterdam,

Datum

1 augustus 2019

Ons kenmerk

[REDACTED] J

B&S heeft, zoals hiervoor eveneens beschreven, gesteld dat sprake is van een rechtmatige verwerking en zodoende klaagster geen beroep kan doen op beperking van de verwerking van haar persoonsgegevens als bedoeld in artikel 18 van de AVG. Bij beschikking van 21 maart 2019 heeft de rechtbank Amsterdam gelijkluidend geoordeeld. Voor wat betreft het verzoek om inzage heeft de rechtbank geoordeeld dat – hoewel B&S niet heeft voldaan aan de eisen van artikel 12 van de AVG – alle door B&S verwerkte persoonsgegevens aan klaagster zijn verstrekt in de opgestelde rapportage en dat zij daarmee inzage heeft gekregen in de persoonsgegevens die door B&S er haar zijn verwerkt, zodat klaagster geen belang meer heeft bij haar verzoek om inzage.

4. Beoordeling

4.1. vergunningplicht

De door klaagster geformuleerde klacht, dat B&S niet voldoet aan haar vergunningplicht op grond van de Wpbr, valt in beginsel niet binnen het bereik van het toetsingskader van de AP. Om tot een grondslag te komen voor rechtmatige verwerking van persoonsgegevens, dient vooreerst beoordeeld te worden of er voor B&S een vergunningplicht geldt. Als B&S geen vergunning zouden hebben, terwijl zij daartoe wel gehouden zijn, handelen zij onrechtmatig. Een dergelijke onrechtmatigheid weegt mee bij de afweging of sprake is van een gerechtvaardigd belang.

De activiteiten van B&S, zoals beschreven onder 3.1 van dit besluit, vallen niet onder het bereik van de Wpbr; de activiteiten hebben geen verband met een onderzoek naar enige vorm van criminaliteit, maar betreffen onderzoeken naar kwesties die verband houden met de organisatiecultuur of met bedrijfsprocessen. De AP ziet dan ook geen reden om aan te nemen dat B&S in het bezit zou moeten zijn van een vergunning als recherchebureau. Dit is in lijn met het oordeel van de rechtbank Amsterdam, in haar vonnis van 10 oktober 2018 dat tussen klaagster en haar voormalig werkgever (Sanquin) is gewezen. Daarin oordeelt de rechtbank eveneens dat het niet aannemelijk is dat voor B&S een vergunningsplicht geldt als bedoeld in de Wpbr.

4.2. Niet transparante verwerking van persoonsgegevens

In dit procedure overzicht, dat bij dit besluit wordt gevoegd als **bijlage 3**, staat uitgebreid beschreven wat de werkwijze is van B&S in het kader van haar onderzoek. De AP heeft geen reden om aan te nemen dat klaagster dit document niet heeft ontvangen, want uit de overgelegde stukken blijkt dat het per e-mail is toegezonden en bovendien stelt klaagster aan B&S ook vragen naar aanleiding van de aan haar toegezonden stukken. Klaagster was aldus op de hoogte van de invulling van het onderzoek en de (wijze van) verwerking van haar persoonsgegevens.

De AP oordeelt dan ook dat van een niet-transparante verwerking geen sprake was. Daartoe is mede redengevend dat uit de beslissing van de rechtbank Amsterdam d.d. 21 maart 2019 blijkt dat tussen de onderzoeker van B&S en klaagster, meermaals per e-mail is gecorrespondeerd over vragen van klaagster over de transparantie en wijze van verwerking van persoonsgegevens door B&S.

Datum

1 augustus 2019

Ons kenmerk

4.3. Melding aan de AP

Nu, zoals hiervoor overwogen, B&S naar het oordeel van de AP geen recherchebureau is als bedoeld in de wet, geldt deze regeling derhalve niet voor haar. B&S was dan ook niet gehouden om de onderhavige verwerking bij de AP te melden. Met de inwerkingtreding van de AVG is deze verplichting bovendien komen te vervallen.

4.4. Grondslag voor verwerking

Onder 3.4 heeft de AP reeds uitgebreid gewezen op de beschikking van de rechtbank Amsterdam d.d. 21 maart 2019, waarbij onderhavige kwesties uitgebreid ter sprake zijn gekomen en waarover de rechtbank een oordeel heeft geveld. De rechtbank heeft bepaald dat B&S een beroep toekomt op artikel 6 eerste lid onder f AVG (het gerechtvaardigd belang).

De AP heeft in haar onderzoek vastgesteld dat op de werkgever een verplichting rust om een veilige werkomgeving te creëren voor medewerkers, waarbij op de werkgever een zorgplicht rust om te zorgen dat de psychosociale arbeidsbelasting niet te hoog is (art. 7:658 BW & 7:611 BW). De werkgever is gehouden om in te grijpen bij signalen van ernstige psychische stress van een medewerker in de werksituatie (bijvoorbeeld in geval van pesten).⁵

Niet alleen heeft een werkgever een gerechtvaardigd belang om onderzoek te verrichten bij dergelijke signalen, en daar waar nodig in te grijpen, een werkgever heeft de wettelijke verplichting om dit te doen, op grond van artt. 7:611 BW, 7:658 BW en 3 Arbowet.

Op grond van het voorgaande stelt de AP vast dat aan Sanquin op grond van artikel 6 eerste lid onder c een grondslag toekomt voor de onderhavige verwerking van persoonsgegevens. Sanquin heeft op haar beurt een professionele organisatie ingehuurd om dit onderzoek voor haar te verrichten. Dit staat haar vrij; tussen Sanquin en B&S zijn afspraken gemaakt over de invulling van dit onderzoek, de wijze waarop wordt omgegaan met de inbreuk die dit maakt en wat B&S doet met de door haar ontvangen gegevens (die worden bij afronding integraal verstrekt aan Sanquin).

Aan de eisen van subsidiariteit en proportionaliteit zijn eveneens voldaan. B&S heeft gekozen voor een onderzoek wijze die beperkt inbreuk maakt op de privacy van klaagster. Zo is het onderzoek met name gericht op het verzamelen van informatie van klaagster zelf en van haar direct betrokken collega's, zijn e-mails weliswaar bij het dossier betrokken, maar slechts beperkt meegenomen in de rapportage (enkel de relevante mails) en is het rapport slechts in beperkte kring verstrekt. Een minder verstrekkend onderzoek was, binnen de gestelde redelijke doelstellingen ervan, naar het oordeel van de AP niet mogelijk.

Sanquin had de wettelijke verplichting om deze kwestie te onderzoeken, en heeft daaraan voldaan op een wijze die acht slaat op de belangen van betrokkenen. Zo zijn de resultaten van het onderzoek door B&S niet in brede kring gedeeld, maar enkel met Sanquin, zijn privacygevoelige gegevens niet gedeeld met andere partijen dan Sanquin en klaagster en heeft B&S een protocol dat de grenzen bepaalt voor het omgaan met privacygevoelige informatie.

⁵ Zie bijvoorbeeld HR: 11-03-2015, HR:2005:AR6657

Datum

1 augustus 2019

Ons kenmerk

In het kader van de belangenafweging die moet worden gemaakt, wegen de belangen van Sanquin en B&S, zwaarder dan het privacybelang van klager, zulks temeer daar Sanquin en B&S hebben aangetoond de belangen van klager bij dit onderzoek te hebben meegewogen bij de invulling van het onderzoek.

4.5. Schending verplichtingen rondom inzage en beperking van gegevens

De AP heeft reeds vastgesteld dat aan B&S een grondslag toekomt voor de verwerking van persoonsgegevens van klager. Van een succesvol beroep op het recht op beperking van verwerking van de gegevens door klager als bedoeld in artikel 18 AVG kan zodoende in de onderhavige omstandigheden geen sprake zijn, nu de noodzaak van de verwerking – zeker op het moment van het verzoek om beperking – gelet op het voorgaande geen twijfel kan lijden en de verwerking rechtmatig was.

Voor wat betreft het verzoek om het recht op inzage, dat voor de eerste maal is gedaan op 1 juni 2018, geldt dat uit de e-mailcorrespondentie tussen klager en B&S voor klager vast stond, of had moeten staan, welke persoonsgegevens door B&S werden verwerkt. Bovendien stonden alle persoonsgegevens die door haar werden verwerkt, vermeld in de rapportage die klager heeft ontvangen op 27 augustus 2018. Deze rapportage heeft zij meteen na afronding ervan ontvangen. Klager beschikte derhalve over een overzicht van de door B&S verwerkte persoonsgegevens die op haar zagen.

Hoewel B&S niet tijdig heeft voldaan aan het inzageverzoek, wordt deze schending – zoals de rechtbank ook heeft bepaald – tenietgedaan door het feit dat in de aan klager verstrekte rapportage (die zij ontvangen heeft op 27 augustus 2018) alle relevante informatie reeds staat genoemd en bovendien door B&S steeds (vooraf) gecommuniceerd is welke informatie zij gaan verzamelen. B&S had derhalve niet nog apart op het inzageverzoek te hoeven reageren. Van een schending van de AVG is op dit punt dan ook geen sprake.

Datum

1 augustus 2019

Ons kenmerk

[REDACTED] J

Conclusie

De AP oordeelt op grond van het voorgaande dat van een schending van de AVG geen sprake is.

5. Besluit

Gelet op het voorgaande wijst de AP uw klacht met het verzoek tot toepassing van handhavende maatregelen af.

Een kopie van dit besluit is verzonden aan:

- Bezemer & Schubad

Hoogachtend,
Autoriteit Persoonsgegevens,
Namens deze, [REDACTED] J

mr [REDACTED] J
Afdelingshoofd Eerstelijns onderzoek

Bezwaar

Indien u het niet eens bent met dit besluit, kunt u hiertegen op grond van artikel 7:1 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) binnen zes weken na de dag waarop dit besluit is verzonden bezwaar maken door het indienen van een gemotiveerd bezwaarschrift, gericht aan de Autoriteit Persoonsgegevens, Postbus 93374, 2509 AJ Den Haag, onder vermelding van "Awb-bezwaar" op de envelop.

Datum

1 augustus 2019

Ons kenmerk

Bijlage 1

In deze bijlage legt de AP uit wat de vaste werkwijze van de AP is bij het beoordelen van een verzoek om handhaving. Deze werkwijze wordt onderverdeeld in de hierna volgende fasen:

Fase I:

Eerst wordt het handhavingsverzoek aan de formele eisen uit de AVG en de Algemene wet bestuursrecht (Awb) getoetst. Is daar niet aan voldaan dan neemt de AP het handhavingsverzoek niet in behandeling. Een formele eis is dat de aanvrager van een handhavingsverzoek belanghebbende moet zijn volgens artikel 1:2 Awb. Iemand is belanghebbende wanneer er sprake is van een rechtstreeks belang bij een besluit. Er gelden volgens de Awb enkele eisen aan een aanvraag. Eisen die gesteld worden aan een aanvraag zijn volgens artikel 4:2 Awb:

- de aanvraag moet ondertekend zijn;
- de aanvraag moet een dagtekening bevatten;
- in de aanvraag moet omschreven zijn welke beschikking wordt verzocht;
- de aanvraag moet voldoende gegevens en bescheiden bevatten die voor de beslissing op aanvraag nodig zijn.

Wordt aan die formele eisen voldaan dan vindt aansluitend een globaal (bureau)onderzoek plaats. In het globale (bureau)onderzoek wordt beoordeeld of uit de voorliggende informatie - dan wel in deze fase opgevraagde informatie - blijkt dat zich mogelijk een overtreding van de AVG of daaraan gerelateerde wet- en regelgeving voordoet of heeft voorgedaan. Blijkt uit het globaal (bureau)onderzoek reeds afdoende dat de AVG niet is overtreden dan wordt het handhavingsverzoek afgewezen. Wanneer uit het globaal (bureau)onderzoek volgt dat het aannemelijk is dat zich een overtreding voordoet, dan is de AP op basis van de beginselplicht tot handhaving gehouden om handhavend op te treden. In dat geval gaat de AP direct over naar fase IV (zie hierna).

Mocht uit fase I echter blijken dat zich mogelijk een overtreding van de AVG voordoet, maar daarvoor eerst een uitgebreid(er) onderzoek nodig zijn om de overtreding daadwerkelijk te kunnen vaststellen, dan zou fase III in kunnen gaan.

Fase II:

Omdat de AP veel signalen, klachten en verzoeken om handhaving ontvangt en haar toezichtveld veel omvattend is, zal zij gelet op haar beperkte middelen, niet steeds een nader onderzoek kunnen uitvoeren. Daarom toetst de AP in situaties waarin mogelijk sprake is van een overtreding, maar waarvoor nader onderzoek nodig is om de overtreding vast te stellen, eerst aan haar "*Beleidsregels prioritering klachtenonderzoek AP*" (hierna: prioriteringscriteria) welke gevallen voor een nader onderzoek in aanmerking komen.

Datum

1 augustus 2019

Ons kenmerk

Fase III:

Fase III betreft een uitgebreid onderzoek of er sprake is van een overtreding van de AVG. In deze fase komt de AP alleen toe indien uit een globaal bureauonderzoek blijkt dat er sprake kan zijn van een overtreding van de AVG en als aan de prioriteringscriteria is voldaan, wat wordt onderzocht in Fase II.

Fase IV:

Gaat de AP in fase III over tot een uitgebreid onderzoek en volgt daaruit dat de AVG is overtreden, dan gaat de AP in fase IV over tot handhaving. Als na het globale bureauonderzoek al zonder meer vaststaat dat sprake is van een overtreding kan Fase III worden overgeslagen. De AP kan afhankelijk van de aard en de ernst van de overtreding formele of informele handhavingsinstrumenten aanwenden. Onder formele handhavingsinstrumenten wordt bijvoorbeeld verstaan het opleggen van een last onder dwangsom of een andere corrigerende maatregel of een bestuurlijke boete. Een informeel handhavingsinstrument is bijvoorbeeld een normoverdragend (telefoon) gesprek en/of brief. Ook na fase I en II kan een informeel handhavingsinstrument worden ingezet als dat volgens de AP effectiever is dan eerst fase III en fase IV in te gaan.

Datum

1 augustus 2019

Ons kenmerk

J

Bijlage 2

Artikel 4, onder 1 en 2 AVG. Verwerking van persoonsgegevens

- 1) „persoonsgegevens”: alle informatie over een geïdentificeerde of identificeerbare natuurlijke persoon („de betrokkene”); als identificeerbaar wordt beschouwd een natuurlijke persoon die direct of indirect kan worden geïdentificeerd, met name aan de hand van een identificator zoals een naam, een identificatienummer, locatiegegevens, een online identificator of van een of meer elementen die kenmerkend zijn voor de fysieke, fysiologische, genetische, psychische, economische, culturele of sociale identiteit van die natuurlijke persoon.
- 2) „verwerking”: een bewerking of een geheel van bewerkingen met betrekking tot persoonsgegevens of een geheel van persoonsgegevens, al dan niet uitgevoerd via geautomatiseerde procedés, zoals het verzamelen, vastleggen, ordenen, structureren, opslaan, bijwerken of wijzigen, opvragen, raadplegen, gebruiken, verstrekken door middel van doorzending, verspreiden of op andere wijze ter beschikking stellen, aligneren of combineren, afschermen, wissen of vernietigen van gegevens.

Artikel 4, onder 7 AVG. Verwerkingsverantwoordelijke

- 7) „verwerkingsverantwoordelijke”: een natuurlijke persoon of rechtspersoon, een overheidsinstantie, een dienst of een ander orgaan die/dat, alleen of samen met anderen, het doel van en de middelen voor de verwerking van persoonsgegevens vaststelt; wanneer de doelstellingen van en de middelen voor deze verwerking in het Unierecht of het lidstatelijke recht worden vastgesteld, kan daarin worden bepaald wie de verwerkingsverantwoordelijke is of volgens welke criteria deze wordt aangewezen.

Artikel 6. Rechtmatigheid van de verwerking

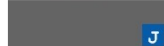
1. De verwerking is alleen rechtmatig indien en voor zover aan ten minste een van de onderstaande voorwaarden is voldaan:
 - a) de betrokkene heeft toestemming gegeven voor de verwerking van zijn persoonsgegevens voor een of meer specifieke doeleinden;
 - b) de verwerking is noodzakelijk voor de uitvoering van een overeenkomst waarbij de betrokkene partij is, of om op verzoek van de betrokkene vóór de sluiting van een overeenkomst maatregelen te nemen;
 - c) de verwerking is noodzakelijk om te voldoen aan een wettelijke verplichting die op de verwerkingsverantwoordelijke rust;
 - d) de verwerking is noodzakelijk om de vitale belangen van de betrokkene of van een andere natuurlijke persoon te beschermen;

Datum

1 augustus 2019

Ons kenmerk

e) de verwerking is noodzakelijk voor de vervulling van een taak van algemeen belang of van een taak in het kader van de uitoefening van het openbaar gezag dat aan de verwerkingsverantwoordelijke is opgedragen;
f) de verwerking is noodzakelijk voor de behartiging van de gerechtvaardigde belangen van de verwerkingsverantwoordelijke of van een derde, behalve wanneer de belangen of de grondrechten en de fundamentele vrijheden van de betrokkene die tot bescherming van persoonsgegevens nopen, zwaarder wegen dan die belangen, met name wanneer de betrokkene een kind is. De eerste alinea, punt f), geldt niet voor de verwerking door overheidsinstanties in het kader van de uitoefening van hun taken.

Datum
1 augustus 2019

Ons kenmerk
[REDACTED] J

Bijlage 3

Datum

1 augustus 2019

Ons kenmerk

Bijlage 4

Datum

1 augustus 2019

Ons kenmerk

Bijlage 5

**PROCEDURE VOOR ONDERZOEK NAAR MELDINGEN OVER
ONGEWENSTE OMGANGSVORMEN/GRENSOVERSCHRIJDEND GEDRAG**

Bureau Bezemer Kuiper & Schubad

1. Bureau Bezemer Kuiper & Schubad stelt een ter zake kundige onderzoeker aan. Een secretaris wordt toegevoegd, deze stelt gespreksverslagen op van de gesprekken die de onderzoeker voert en organiseert de zittingen.
 2. Allereerst worden de personen die de meldingen hebben afgegeven gehoord.
 3. Vervolgens wordt de persoon tegen wie de meldingen zijn gericht, uitgenodigd voor een hoorzitting. Deze kan zich laten bijstaan door een raadsman/raadvrouw, niet zijnde een directe collega.
 4. Na genoemd wederhoor kan besloten worden anderen, te horen. Zowel melders als de medewerker tegen wie de meldingen zich richten, kunnen hiervoor personen voordragen.
 5. Ter nadere oriëntering kan de onderzoeker besluiten eigen getuigen op te roepen. Indien aan de orde kan ook gebruik worden gemaakt van andere relevante informatie.
-
6. Van elk hoorgesprek wordt verslag opgemaakt. Dit verslag wordt met of zonder kanttekeningen voor akkoord getekend door de gehoorde persoon en maakt vervolgens deel uit van het onderzoeksdossier.
 7. De onderzoeker zal het onderzoek zo spoedig mogelijk afhandelen, een en ander voor zover een zorgvuldige procedure dat toestaat. (Het kan namelijk voorkomen dat vertraging optreedt doordat bijvoorbeeld een belangrijke te horen persoon op vakantie is. Voor betrokkenen is dit zeer vervelend; echter zorgvuldigheid heeft soms voorrang.)
 8. Voordat het definitieve rapport ter beschikking wordt gesteld aan de opdrachtgever kan de onderzoeker, in het kader van hoor en wederhoor, nog een hoorgesprek voeren met de medewerker tegen wie de meldingen zijn gericht. Indien te horen personen aangeven anoniem te willen verklaren, wordt de reden hiervoor door de onderzoeker gewogen en kan hij/zij dit verzoek (gemotiveerd) honoreren. De medewerker tegen wie de meldingen zich richten krijgt inzage in alle stukken en verslagen (mogelijk geanonimiseerd) die op de behandeling van de melding betrekking hebben, tenzij er naar het oordeel van de onderzoeker zwaarwegende belangen zijn die zich daartegen verzetten.
- Bij het onderzoek door Bezemer Kuiper & Schubad gelden de volgende beginselen:
- De privacy van betrokkenen wordt zoveel mogelijk beschermd.
 - Getuigen werkzaam binnen de organisatie van opdrachtgever worden door opdrachtgever in de gelegenheid gesteld te worden gehoord.
 - Eenieder die in de procedure wordt of is betrokken, dient geheimhouding te betrachten ten aanzien van al hetgeen zij of hij in verband met het onderzoek verneemt.
 - De hoorzittingen van de onderzoeker(s) zijn besloten.
 - De originele verslagen van hoorzittingen en andere bescheiden blijven tijdens het onderzoek in beheer van de onderzoeker(s).
 - Na afloop van het onderzoek wordt het hele dossier inclusief de verslagen van de hoorzittingen door de onderzoeker(s) aan de opdrachtgever overhandigd.

Aan: Autoriteit Persoonsgegevens
T.a.v. mevrouw [REDACTED]
Postbus 93374
2509 AJ DEN Haag

Betreft: uw dossier [REDACTED] / mijn klachten tegen BKS

Datum: 18 oktober 2018

Geachte mevrouw [REDACTED],

Hierbij bevestig ik u uw e-mail bericht van 16 oktober jl. aan mij in bovengenoemde kwestie.

In verband met de ontwikkelingen in de zaak van de inbreuk op mijn privacy door Bezemer Kuiper & Schubad b.v. (BKS), is bemiddeling niet meer mogelijk of nodig.

Met deze brief vraag ik u het doel van mijn klachten die ingediend zijn op 23 augustus jl. via de online formulier van de Autoriteit Persoonsgegevens en op 24 augustus jl. via Arag Rechtsbijstand, namens mij tegen BKS te wijzigen van bemiddeling tot het verzoek aan de Autoriteit Persoonsgegevens om handhaving van de AVG in verband met artikel 148, 150, 83, 40 van de AVG en ook andere artikelen van de AVG indien die van toepassing is voor deze zaak. Tevens vraag ik de Autoriteit Persoonsgegevens de zaak te onderzoeken en elke verdere actie in te stellen die de Autoriteit Persoonsgegevens juist acht.

De inbreuk van BKS op mijn privacy is ernstig, langdurig en heeft grote schade aan mij geleverd. De inbreuk is met opzettelijk en nalatig van aard en ook heeft BKS opzettelijk mijn verschillende verzoek in verband met de AVG genegeerd.

Indien u nog meer informatie nodig heeft, vraag ik u contact op te nemen met mij.

Met vriendelijke groet,

[REDACTED]

[REDACTED]

mobiele telefoon: 06 [REDACTED]

Van: Autoriteit Persoonsgegevens <noreply@autoriteitpersoonsgegevens.nl>

Verzonden: 23-08-2018 16:47

Aan: Signaalfunctie <[redacted]@autoriteitpersoonsgegevens.nl>

Onderwerp: Formulierinzending van: Klachtenformulier

Dhr / Mevr.: [redacted]

Voorletters: [redacted]

Achternaam: [redacted]

Adres: [redacted]

Postcode: [redacted]

Woonplaats: [redacted]

Telefoonnummer: 06 [redacted]

E-mailadres: [redacted]@yahoo.com

Bedrijf/organisatie: Bezemer Kuiper & Schubad

Plaats: Rotterdam

Omschrijf uw klacht:

Onder wordt door Privacy Punt en Arag Rechtsbijstand namens mij geschreven. Een klacht via post zal gestuurd worden via post.

Autoriteit Persoonsgegevens

Postbus 93374

2509 AJ in Den Haag

Geachte heer/mevrouw,

Namens mevrouw [redacted], wonende op [redacted] te [redacted] telefoonnummer: 06-[redacted] (hierna: 'cliente'), dien ik hierbij een klacht in als bedoeld in artikel 77 van de Algemene verordening gegevensbescherming en een verzoek te bemiddelen als bedoeld in artikel 36 van de Uitvoeringswet Algemene verordening gegevensbescherming, voorheen artikel 60 respectievelijk artikel 47 van de Wet bescherming persoonsgegevens, tegen Bezemer Kuiper & Schubad B.V. (hierna: 'BKS'), gevestigd Wijnhaven 46, 3011WS te Rotterdam.

Inleiding

Op 19 april 2018 heeft de werkgever van cliente per brief een onderzoek door BKS aangekondigd. Cliente begreep niet wat er aan de hand was. Vragen van cliente aan haar werkgever over het onderzoek werden niet beantwoord: zij werd voor informatie telkens doorverwezen naar BKS. Op 26 april 2018 ontving cliente per e-mail een uitnodiging van BKS voor een interview op 1 mei 2018 in het kader van een onderzoek naar meldingen van ongewenste vormen van gedrag. Van dit interview is een geluidsopname gemaakt ten behoeve van een later op te stellen schriftelijk verslag. Tijdens het interview zijn onder meer de gezondheid van cliente en de aard van haar klachten besproken. Op 9 mei 2018 ontving cliente een e-mail met het verzoek om aanvullende bestanden te overleggen, waaronder e-mails en conversaties via WhatsApp. Deze communicatie, die in privetijd heeft plaatsgevonden met gebruik van het persoonlijk e-mailadres en de persoonlijke mobiele telefoon van cliente en een zeker privekarakter kende, is door cliente aan BKS overgelegd.

Omdat cliente voorafgaand aan het onderzoek en het interview door BKS nooit volledig is geïnformeerd over de aard van het onderzoek en (het specifieke doel van) de verwerking van haar persoonsgegevens, ontstond er een intensieve e-mailwisseling tussen cliente en BKS. Cliente voelde zich misleid en onder druk gezet om aan het interview deel te nemen, omdat BKS - bij het ontbreken van het aangeven van de vrijwilligheid daarvan - haar de indruk had gegeven dat dit verplicht was. Zij had na afloop ook een slecht gevoel over hetgeen was besproken en door BKS was opgevraagd. Cliente heeft BKS meermaals gevraagd naar de persoonsgegevens die door haar werkgever aan BKS zouden zijn verstrekt, naar de aard en het specifieke doel van het onderzoek, de op van BKS van toepassing zijnde wet- en regelgeving en de personen met wie BKS de onderzoeksresultaten deelt. Op deze vragen heeft cliente nooit afdoende antwoord ontvangen, zodat zij zich genoodzaakt zag haar medewerking aan een tweede interview en het vervolg van het onderzoek te staken. Het onderzoek en de verwerking met betrekking tot de persoonsgegevens van cliente vindt echter - voor zover cliente bekend - nog steeds plaats. Cliente ondervindt hier om die reden nog immer de negatieve gevolgen voor onder meer haar gezondheid van. Zij lijdt ook schade doordat BKS inbreuk heeft gemaakt op haar fundamentele rechten en vrijheden, waaronder het recht op bescherming van persoonsgegevens.

Kern van de klacht

De kern van de klacht is dat BKS in strijd met de wet heeft gehandeld, in het bijzonder de thans vigerende Algemene verordening gegevensbescherming (hierna: 'de Avg') en de Uitvoeringswet Algemene verordening gegevensbescherming (hierna: 'Uavg'), en de tot 25 mei 2018 geldende Wet bescherming persoonsgegevens (hierna: 'de Wbp'). Daarnaast heeft BKS zich niet gehouden aan bepalingen uit de Wet particuliere beveiligingsorganisaties en recherchebureaus (hierna: 'de Wpbr'), de Regeling particuliere beveiligingsorganisaties en recherchebureaus (hierna: 'de Rpbr') en de normen ontleend aan de Privacygedragscode sector particuliere onderzoeksbureaus (hierna: 'de Gedragscode').

In het bijzonder handelt BKS (1) in strijd met de vergunningsplicht van de Wpbr en (2) de plicht de Gedragscode vast te stellen als bedoeld in de Rpbr. Ten derde houdt BKS zich (3) niet aan de bepalingen van de Gedragscode. Tot slot heeft BKS (4) zonder grondslag en (5) op niet transparante wijze (bijzondere) persoonsgegevens van cliënte verwerkt. Deze verschillende deelklachten worden hieronder in vijf overeenkomstige onderdelen nader toegelicht en uitgewerkt.

Ontvankelijkheid en doel van de klacht

Clieënte heeft (de verschillende onderdelen) van deze klacht reeds meermalen aan BKS kenbaar gemaakt. Daarop heeft zij telkens - zoals hieronder bij de diverse klachtonderdelen zal worden toegelicht - geen (adequate) reactie gehad. Om deze reden dient cliënte deze klacht in. Het doel van de klacht is primair het doen beeindigen van de verwerking van persoonsgegevens door BKS. Het subsidiaire doel is dat BKS aan de verzoeken van cliënte tot inzage en beperking van verwerking voldoet, bij gebreke waarvan cliënte de Autoriteit Persoonsgegevens vraagt daarin te bemiddelen. Ook vraagt cliënte de Autoriteit Persoonsgegevens de zaak te onderzoeken en elke verdere actie in te stellen die de Autoriteit Persoonsgegevens juist acht.

Onderdeel 1: het handelen in strijd met de vergunningsplicht van artikel 2 Wpbr

Onder een recherchebureau moet worden verstaan een natuurlijke persoon of rechtspersoon die in de uitoefening van een beroep of bedrijf met winstoogmerk recherchewerkzaamheden verricht, voor zover die werkzaamheden worden verricht op verzoek van een derde, in verband met een eigen belang van deze derde en betrekking hebben op een of meer bepaalde natuurlijke personen.

Recherchewerkzaamheden worden gedefinieerd als het vergaren en analyseren van gegevens. Het uitvoeren van recherchewerkzaamheden bestaat veelal uit feitenonderzoek. Onder meer het onderzoeken van laakbare handelingen door werknemers in de arbeidsverhouding worden als recherchewerkzaamheden beschouwd waarbij persoonsgegevens worden verwerkt.

Op grond van de omschrijving die BKS over haar werkzaamheden op haar website (Productie 1) geeft, verricht zij onder meer klachtonderzoek. Onderdeel van dat klachtonderzoek zijn een onderzoek naar de gegrondheid van de klacht door middel van hoorzittingen, dossieronderzoek en een inspectie ter plaatse. Het eindproduct van het klachtonderzoek is het onderzoeksrapport met een uitspraak over de gegrondheid van de klacht en een advies aan de opdrachtgever.

Op 26 april 2018 is cliënte uitgenodigd voor een interview in het kader van een onderzoek naar meldingen van ongewenste vormen van gedrag door cliënte waartoe de werkgever van cliënte, Sanquin, BKS had verzocht (Productie 2). Bij deze uitnodiging was een 'Procedure voor onderzoek naar meldingen over ongewenste omgangsvormen/grensoverschrijdend gedrag' (Productie 3) gevoegd waarin onder meer wordt gesproken over zittingen en het horen van melders, degene tegen wie de melding is gedaan en getuigen. Van deze zittingen worden bovendien verslagen opgesteld, die in een dossier worden bijgehouden (Productie 4). Dit dossier wordt uiteindelijk tezamen met het onderzoeksrapport aan de opdrachtgever verstrekt. Het feitelijke onderzoek zou worden uitgevoerd door [REDACTED] (Productie 2 en 4).

Op grond van het voorgaande kan niet anders dan worden geconcludeerd dat BKS op verzoek van de werkgever van cliënte bedrijfsmatig recherchewerkzaamheden heeft verricht in het kader van een melding van ongewenst gedrag. Hiertoe hebben in ieder geval een hoorzitting met cliënte, alsmede een hoorzitting met de melder plaatsgevonden en is bij cliënte ook correspondentie opgevraagd (Productie 4 en 5). Dit betekent dat BKS moet worden aangemerkt als een recherchebureau. Daarmee is zij onder artikel 2, eerste lid, van de Wpbr vergunningsplichtig.

BKS komt echter niet voor op de lijst van vergunningshouders die Dienst Justis op 2 mei 2018 op haar website heeft gepubliceerd. Ook [REDACTED] komt - voor zover kan worden vastgesteld - niet op deze lijst voor. Daarmee bestaat het ernstige vermoeden dat BKS recherchewerkzaamheden zonder vergunning heeft verricht. Cliënte heeft BKS meermalen verzocht informatie te geven over de branche of sector waarin zij actief is en op welke wijze zij daarmee genormeerd wordt, maar krijgt daar geen duidelijk antwoorden op (Productie 6).

Tevens houdt cliënte op grond van het voorgaande ernstig rekening met de mogelijkheid dat de verwerking van persoonsgegevens niet aan de Autoriteit Persoonsgegevens is gemeld. In het laatste te raadplegen Meldingenregister Autoriteit Persoonsgegevens staat de verwerking in ieder geval niet geregistreerd. Omdat BKS al sinds 1992 actief is, zou dit betekenen dat artikel 27 van de Wbp lange tijd

is geschonden (Productie 7).

In het verlengde daarvan levert dit een ernstig risico op dat BKS persoonsgegevens onrechtmatig verwerkt. Het stellen van regels aan researchwerkzaamheden ligt immers vooral in het belang van de bescherming van de persoonlijke levenssfeer. Een schending van de Wvbr gaat bovendien vaker gepaard met een schending van de Wvbr en Gedragscode. Dat is ook in deze zaak het geval, zoals uit het hiernavolgende zal blijken.

Onderdeel 2: het handelen in strijd met de plicht van artikel 23a Rvbr

Op grond van artikel 23a van de Rvbr is een researchbureau verplicht een (privacy)gedragscode identiek aan de Gedragscode vast te stellen en deze na te leven. De Gedragscode is daarmee algemeen verbindend verklaard voor alle particuliere onderzoeksbureaus die een vergunning als bedoeld in de Wvbr behoeven. Zoals onder Onderdeel 1 toegelicht, moet BKS worden gezien als een researchbureau en is deze verplichting dus op BKS van toepassing.

Cliente heeft meermalen verzocht haar op de hoogte te stellen van de regelingen die met betrekking tot de onderzoeksprocedure en de privacywaarborgen op BKS van toepassing zijn. In antwoord daarop heeft cliente het Privacyreglement en een 'Procedure voor onderzoek naar meldingen over ongewenste omgangsvormen/grensoverschrijdend gedrag' (Productie 3) toegestuurd gekregen en het antwoord dat BKS een organisatie is "die gespecialiseerd is op ongewenste omgangsvormen op het werk", cfr Artikel 3 van de Arbwet" (Productie 6). Uit niets blijkt dat BKS de Gedragscode als privacygedragscode heeft vastgesteld en dat BKS deze naleeft. Hiermee handelt BKS onrechtmatig.

Onderdeel 3: handelen in strijd met de Gedragscode

De Autoriteit Persoonsgegevens heeft besloten om de goedkeurende verklaring niet in te trekken totdat de Gedragscode is aangepast. De regels van de huidige Gedragscode moeten tot die tijd in overeenstemming met de Avg worden uitgelegd en toegepast. BKS is dus niet alleen verplicht de Gedragscode vast te stellen, maar ook nog steeds deze na te leven. Zij overtreedt daarom in ieder geval op de hiernavolgende onderdelen de voor de sector vastgestelde zelfstandige normen:

? Paragraaf 5.2 van de Gedragscode: Ingevolge de verplichte melding als bedoeld in artikel 27 van de Wvbr dient door de sector particuliere onderzoeksbureaus een aantal specifieke doelen van de verwerking bij de Autoriteit Persoonsgegevens te worden aangegeven. Bij de aanvaarding van (nieuwe) opdrachten wordt allereerst beoordeeld of de wens van de opdrachtgever overeenstemt met het doel van de verwerking zoals die is gemeld. Nu deze melding niet lijkt te hebben plaatsgevonden (zie onderdeel 1), kan BKS niet aan deze sectornormering hebben voldaan. Daarmee handelt BKS onrechtmatig.

? Paragraaf 7.3 van de Gedragscode: Op grond van de Gedragscode geldt als basisregel voor het interviewen dat medewerking aan het onderzoek te allen tijde gebaseerd is op vrijwilligheid. De particulier onderzoeker is verplicht deze vrijwilligheid voorafgaand aan het interview te benadrukken en de reden van het onderzoek kenbaar te maken. Het aangeven van deze vrijwilligheid is zowel in de uitnodiging voor het interview als naar aanleiding van vragen daarover van cliente, voorafgaand en tijdens het interview, uitgebleven (Productie 2 en 4). Als cliente was gewezen op het vrijwillig karakter van het interview was zij daar niet verschenen, omdat zij - ondanks vragen daarover - niet op de hoogte werd gesteld van het specifieke doel van het onderzoek. Daarmee zijn persoonsgegevens van cliente in strijd met de Gedragscode verwerkt.

Naast hiervoor genoemde sectornormering heeft BKS ook paragraaf 5.3 en Hoofdstuk 6 van de Gedragscode niet nageleefd. Deze zullen in onderdeel 4 worden betrokken. Ook Hoofdstuk 8 en paragraaf 9.1 van de Gedragscode zijn niet nageleefd. Deze zullen in onderdeel 5 worden behandeld.

Onderdeel 4: het zonder grondslag verwerken van (bijzondere) persoonsgegevens

BKS heeft persoonsgegevens verwerkt waarvoor cliente toestemming had moeten geven. Allereerst geldt dit voor het interview dat op 1 mei 2018 heeft plaatsgevonden. Op grond van paragraaf 5.3 van de Gedragscode was daar toestemming van cliente voor nodig. Deze toestemming heeft cliente niet gegeven. Cliente heeft zich zelfs gedwongen gevoeld deel te nemen aan het interview. Bovendien kan op grond van hetgeen bij onderdeel 3 (paragraaf 7.3) is aangevoerd, worden aangenomen dat cliente geen ondubbelzinnige toestemming voor het interview en het in dat kader verwerken van persoonsgegevens kan hebben gegeven. Indien die toestemming - quod non - gegeven zou zijn, zou deze toestemming immers niet vrij, specifiek of op informatie berustend zijn geweest, omdat informatie over het vrijwillig karakter van het onderzoek aan cliente is onthouden. Dit betekent dat het (verder) verwerken van persoonsgegevens in het kader van het interview en de verslaglegging daarvan onrechtmatig is geweest.

Daarnaast heeft BKS in strijd met artikel 16 Wvbr, artikel 9, eerste lid, van de Avg en Hoofdstuk 6 van de Gedragscode gehandeld. Daarin is immers bepaald dat het - zonder ontheffing - verboden is gegevens betreffende iemands gezondheid te verwerken. Van een ontheffing is in dit geval geen sprake. Zo is bijvoorbeeld geen toestemming gegeven. Cliente heeft BKS verzocht op welke grond deze bijzondere

persoonsgegevens worden verwerkt (Productie 6). In een reactie op dat verzoek stelt BKS dat de persoonsgegevens van cliënte "overeenkomstig de voorwaarden die daaraan worden gesteld in de Algemene Verordening Gegevensbescherming (AVG)" worden verwerkt. Daarnaast bevat de reactie een verwijzing naar het Privacystatement (Productie 6). Het had, zeker bij navraag door cliënte, echter op de weg van BKS gelegen de van toepassing zijnde uitzonderingsgrond te benoemen. Het is immers aan de verwerkingsverantwoordelijke om aan te tonen dat (bijzondere) persoonsgegevens rechtmatig worden verwerkt. Uit de reactie van BKS blijkt evenwel in geheel niet dat BKS een beroep kan doen op de uitzonderingsgronden van artikel 21 of 23 van de Wbp, artikel 9, tweede lid, van de Avg of artikelen 22 en 30 van de UAvG. Daarmee moet worden aangenomen dat gezondheidsgegevens betreffende cliënte door BKS onrechtmatig zijn verwerkt.

BKS heeft zich - in antwoord op vragen van cliënte - telkens en in het bijzonder op 4 juni 2018 op het standpunt gesteld dat zij de persoonsgegevens van cliënte verwerkt, op grond van het feit dat de werkgever van cliënte een gerechtvaardigd belang heeft. Op grond paragraaf 5.3 van de Gedragscode dient BKS bij de aanvaarding van de opdracht vast te stellen dat de (aard van de) opdracht gerechtvaardigd is. Als aan de voorwaarde van een gerechtvaardigd belang voldaan wordt, kan de opdracht alleen aanvaard worden, mits de opdracht en het doel van het onderzoek zo concreet mogelijk worden vastgelegd. Nu BKS op 30 april 2018 echter aan cliënte heeft aangegeven dat ook zij niet meer weet dan dat er sprake zou zijn van "ongewenst gedrag", kan dit niet hebben plaatsgevonden. Hiermee heeft BKS de opdracht onrechtmatig aanvaard.

Bovendien geldt dat op grond van paragraaf 5.3 van de Gedragscode bij de daadwerkelijke uitvoering van de opdracht telkens een afweging moet worden gemaakt hoe het belang van de opdrachtgever zich verhoudt tot het belang of de fundamentele rechten en vrijheden, in het bijzonder het recht op bescherming van de persoonlijke levenssfeer, van de onderzochte persoon. Nu het gerechtvaardigd belang - na vragen van cliënte daarnaar - op 4 juni 2018 kennelijk nog steeds alleen was dat er sprake was van "vermeend ongewenst gedrag", kan ook voornoemde belangenafweging niet afdoende zijn gemaakt (Productie 6). Deze omschrijving is immers onvoldoende concreet om dit gerechtvaardigd belang, alsook het doel van de verwerking, zorgvuldig te kunnen beoordelen en af te wegen tegen de fundamentele belangen van cliënte. Omdat de belangenafweging had kunnen betekenen dat BKS om redenen van proportionaliteit en subsidiariteit had moeten afzien van onderzoek(shandelingen) en deze afweging niet is gemaakt, had BKS zich - bij het ontbreken van een specifiek doel - niet mogen baseren op het gerechtvaardigd belang van de werkgever van cliënte bij het verwerken van haar persoonsgegevens. Daarmee is artikel 6 van de Avg geschonden.

Onderdeel 5: het niet transparant verwerken van persoonsgegevens

Het laatste onderdeel van de klacht behelst dat de verwerking door BKS niet op transparante wijze plaatsvindt. Cliënte heeft dit tijdens het gehele contact met BKS ervaren. Om het overzicht van dit klachtonderdeel te bewaren, worden vier specifieke momenten benoemd, te weten (a) het moment voor het interview van 1 mei 2018, (b) het verzoek om transparantie over de bij het onderzoek betrokken personen en verstrekking van gegevens aan derden, (c) het inzageverzoek van 1 juni 2018 en (d) het verzoek tot beperking van de verwerking van 9 juli 2018.

a) Op 1 mei 2018 heeft een interview met cliënte plaatsgevonden. Uit de correspondentie tussen BKS en cliënte voorafgaand aan het interview blijkt dat voor cliënte niet duidelijk was welke gegevens zouden worden verwerkt. Evenmin zijn de doeleinden van de verwerking helder uiteengezet behoudens de opmerking dat het interview onderdeel is van een onafhankelijk onderzoek naar cliënte. In het bijzonder wordt verwezen naar de e-mails van 30 april 2018. In een van de op deze datum verzonden e-mails schrijft BKS dat verdere vragen tijdens het interview zullen worden beantwoord (Productie 4). De Gedragscode stelt in paragraaf 7.3 duidelijk dat BKS cliënte voor het interview op de hoogte had moeten stellen van de doeleinden van de verwerking, zoals ook is vastgelegd in artikel 33 van de Wbp en artikel 13 van de Avg.

Ondanks de aankondiging op 30 april 2018 zijn ook tijdens het interview niet alle vragen van cliënte volledig beantwoord (Productie 8). Het niet verstrekken van de informatie bedoeld in artikel 33 van de Wbp is slechts mogelijk met een beroep op artikel 43 van de Wbp. De toepassing van een dergelijk beroep is onderworpen aan het noodzakelijkheids criterium. Een dergelijk beroep is niet door BKS gedaan. Volledigheidshalve merk ik op dat ook niet valt in te zien hoe daar in dit geval sprake van zou zijn. Met deze gang van zaken heeft BKS artikel 33 van de Wbp en paragraaf 7.3 van de Gedragscode geschonden.

b) Cliënte heeft BKS op 9 mei 2018 per e-mail verzocht haar te informeren wie er precies bij het onderzoek betrokken zijn en zich beklaagd over het gebrek aan transparantie (Productie 5). Op 11 mei 2018 ontving cliënte een reactie van BKS zonder antwoord op de vraag wie precies betrokken zijn bij het onderzoek. Op 13 mei 2018 heeft cliënte zich nogmaals in een e-mail beklaagd bij BKS, ditmaal over de

gebrekkige informatieverstrekking voorafgaand aan het interview en het gebrek aan transparantie met betrekking tot de partijen met wie haar persoonsgegevens gedeeld zouden worden (Productie 8). Cliente heeft in de e-mail van 13 mei 2018 ook geeist dat BKS haar persoonsgegevens, in het bijzonder de overgelegde e-mails en WhatsApp berichten, niet zonder haar toestemming aan derden verstrekt worden. Op 14 mei 2018 heeft BKS per e-mail laten weten aan deze eis tegemoet te zullen komen, zonder de verdere vragen van cliente adequaat te beantwoorden (Productie 9).

c) Cliente heeft BKS op 1 juni 2018, 11 juni 2018 (Productie 10) en 21 juni 2018 (Productie 11) per e-mail verzocht inzage te geven in alle stukken en verslagen met betrekking tot haar persoon. Tot op heden heeft cliente hierop geen adequate reactie van BKS mogen ontvangen. Het op 4 juni 2018 door BKS per e-mail gegeven antwoord dat zij dat zij gegevens verwerken die "[...] door uw werkgever aan ons [zijn] verstrekt, van bij het onderzoek betrokken medewerkers" is immers niet afdoende, daar cliente nog altijd in het duister tast welke gegevens door haar werkgever aan BKS zijn verstrekt (Productie 6). Op 6 juli 2018 heeft cliente BKS op grond van de Avg verzocht inzage te geven in de verwerkte persoonsgegevens (Productie 12). Hierop heeft zij in het geheel geen antwoord mogen ontvangen.

Uit de Gedragscode, artikel 35 van de Wbp en artikel 15 van de Avg volgt dat BKS cliente op haar verzoek een volledig overzicht van haar persoonsgegevens dient te verstrekken evenals een omschrijving van het doel of de doeleinden van de verwerking, de categorieën van gegevens waarop de verwerking betrekking heeft en de ontvangers of categorieën van ontvangers, alsmede de beschikbare informatie over de herkomst van de gegevens. Ondanks meerdere schriftelijke verzoeken hiertoe heeft cliente geen eenduidig en adequaat antwoord van BKS ontvangen. Uit de ontvangen reacties van BKS blijkt niet dat een beroep is gedaan op een weigeringsgrond als bedoeld in artikel 43 van de Wbp of artikel 12 van de Avg. Door het niet adequaat reageren op het herhaaldelijk verzoek van cliente handelt BKS niet alleen in strijd met de eigen procedure (onder 8), maar ook met paragraaf 9.1 van de Gedragscode en artikelen 12 en 15 van de Avg.

d) Op 9 juli 2018 heeft cliente BKS op grond van artikel 18 Avg per e-mail verzocht om beperking van de verwerking van de haar betreffende persoonsgegevens (Productie 13). Ook op deze e-mail heeft cliente tot op heden geen reactie van BKS mogen ontvangen. Door het (na een maand nog) niet reageren op het verzoek van cliente handelt BKS in strijd met artikelen 12 en 18 van de Avg.

Omschrijf de reactie op uw klacht van het bedrijf/de organisatie: Onvoldoend of helemaal geen reactie: zie in de klacht

Ik heb dit formulier naar waarheid ingevuld.: Ik heb dit formulier naar waarheid ingevuld.